No. 144.

1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 2 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— De *Barmer Zeitung* schrijft uit ARNHEM: Eene geschiedenis, welke aan Caspar Hauser doet denken, houdt hier sedert korten tijd de algemeene aandacht bezig (*daarvan heeft men hier ter plaatse nog niets vernomen, zegt de Arnh. C.*) Eenige dagen geleden, kwam, met den avondtrein van Amsterdam, hier eene jonge, uiterlijk elegant gekleede dame aan, vergezeld van een' man, die, de rol van een' *chargé d'affaires*, spelende, haar naar het *Hôtel des Pays-Bas* bragt, logies voor haar bestelde en haar in alles, getrouw aan zijne rol, teregt en voorthielp. Het gedrag der dame en haars begeleiders wekte dra de opmerkzaamheid van het personeel der dienstboden in het logement. Hetzelve was in wederspraak met de verwachtingen, welke men, te oordeelen naar hare kleeding, omtrent hare beschaving mogt koesteren, hare manieren waren ongemanierd en hare bewegingen schier boersch: hare stelling tegenover haren begeleider scheen eene vreemde te zijn, gelijk zulks bleek, onderanderen, uit zijn angstig, naauwlettend tusschen beiden komen tusschen haar en het personeel der dienstboden van het logement. Het scheen alsof hij er op uit ware, om alle aanraking met dezen en zijne meesteres, zelfs tegen haren wil, te beletten. Door de onhandige wijze, waarop hij alle uitsluitsels nopens zijne betrekking tot de jonge dame vermeed, versterkte hij de nieuwsgierigheid der hem ondervragende lieden; en daar hij niet behendig genoeg was, om de herhaalde navorschingen te ontwijken, verhaalde hij, eindelijk, dat de jonge dame kamerjuffer was ten huize van een' rijken commissionair te Amsterdam, bij wien hij als bediende werkzaam was; dat de jonge vrouw naar hare bloedverwanten in Duitschland ging en dat hij belast was, haar op de stoomboot derwaarts te bezorgen. In verdere gesprekken met den *soi disant* bediende, ontvielen dezen nog meerdere mededeelingen aangaande de voorgewende kamerjuffer. Zoo sprak hij, onder anderen, van een' minnehandel, welke er tusschen haar en den zoon van dien commissionair bestond; dat de moeder des jongelings, die betrekking ontdekt hebbende, daarover zeer gebelgd was geraakt; dat het meisje een' geruimen tijd ziek was geweest en zich, gedurende de drie laatste weken voor haar vertrek, op een eenzame kamer had afgezonderd gehouden, enz. De voorgewende bediende nam nu werkelijk eene plaats voor het meisje op de stoomboot der Nederlandsche maatschappij en wel voor den *Salon*. Hij beval hetzelve aan de zorg des kapiteins aan en verzocht dezen, die niet verder dan Keulen voer, voor de verdere reize tot Mainz te willen zorg dragen, terwijl hij de reizigster als hoogst onbedreven en schuchter afschetste en voorgaf, haar, naar luid van den last zijns meesters, persoonlijk geen geld te mogen toevertrouwen. De kapitein, welke niets kwaads vermoedde, beloofde, zich van een en ander te zullen kwijten en ontving de noodige som voor de reiskosten der jonge dame tot aan Mainz. Naauwelijks, echter, was de boot afgevaren, of de zoogenaamde kamerjuffer werd onrustig, liep naar het verdek en verlangde, onder luid gesnik, dat men haar aan land zetten en naar huis terugbrengen mogt. Alle moeite des kapiteins en des conducteurs, om haar tot bedaren te brengen, was vruchteloos en evenmin vermogt de minzame toespraak van eenige op de boot aanwezige dames iets op de jeugdige vrouw. Zij ging te werk als eene wanhopige, zoodat de kapitein, wien het niet mogt gelukken, haar te bewegen tot eene bedaarde en begrijpelijke blootlegging harer verlangens en wenschen, zich genoopt vondt, te Emmerik mededeeling van het opvallend voorval te doen aan de policie. Men bragt haar aldaar in een logement en hier bleek, uit hare reispas, welke van Amsterdam naar Aschaffenburg luidde, dat zij eene gewone dienstmeid en waanzinnig was. Hare bovenkleederen bleken, bij nadere beschouwing, — als men dat zoo noemen mag, — klatergoud, terwijl hare onderkleederen bestonden uit het grofste linnen. Aan gereed geld bezat zij vier thaler, welke haar waarschijnlijk voor de reis van Maintz naar Aschaffenburg toegevoegd waren geworden. Aan een vervolgen der reis, waartegen het meisje verklaarde zich uit alle magt te zullen verzetten, was, onder zulke omstandigheden, niet te denken; en de policie-overheid, die reeds in de daadzaak, dat men eene waanzinnige, zonder geregeld beschermend geleide, de wijde wereld ingezonden had, eene misdaad zien; maar uit de verwarde uitdrukkingen, welke aan het meisje ontlokt werden in verband met hetgeen de kapitein der boot nopens zijne ontmoeting met den voorgewenden bediende deponeerde, tot de stellige overtuiging daarvan komen moest, liet de ongelukkige met de eerste stoomboot terugbrengen en door een' haar begeleidenden ambtenaar aan de regering hier overleveren. Deze stelde nu dadelijk een nader onderzoek in, en misschien zal het aan haar beleid gelukken, spoedig eenig licht over deze zaak te verspreiden. De ongelukkige bevindt zich thans weder in het *Hôtel des Pays-Bas*, welks menschlievende eigenaar haar in zijne woning opnam, zoodra hij van hare terugkomst hoorde. Naar wij vernemen, is zij thans gesteld onder het toezigt van eenen geneesheer en eenen policie-dienaar. Naar men zegt, heeft thans het meisje nadere inlichtingen gegeven, volgens welke de moeder van den jongeling, met welken zij op gemeenzamen voet stond, als de daderes van eene schandelijke misdaad dient te worden beschouwd. Het meisje moet, namelijk, herhaalde malen verklaard hebben, dat zij van deze vrouw, ter wille harer liefde voor derzelver zoon, van welken laatsten zij steeds met veel liefde spreekt, harde mishandelingen te verduren gehad heeft, door dezelve langen tijd in stipte eenzaamheid opgesloten gehouden en zelfs gedwongen is geworden, *artsenyen* (welke?) in te nemen. Met het oog op deze inlichtingen, gelijk mede op het uiterlijk voorkomen van het meisje, het gedrag van den bediende, die, terstond na afvaart der boot spoorloos verdwenen is, en op diens vertellingen, verkrijgt het vermoeden dat het meisje het offer zij eener vreesselijken misdaad, hooge waarschijnlijkheid. Ik vergenoeg mij met u heden het feitelijke der zaak mede te deelen, gelijk ik zulks in het *Hotel des Pays-Bas* heb hooren voordragen en zal u, zoodra ik iets naders daaromtrent verneem, meer bepaalde berigten dienaangaande doen geworden."

ENGELAND.

LONDEN, den 25. November. Den 20. *dezer* heeft te Liverpool een der hevigste stormen gewoed die iemand zich herinnerde aldaar bijgewoond te hebben. Hij ontstond des morgens ten drie ure uit het zuid-oosten, en hield, terwijl de wind van lieverlede zuid-west werd, tot laat in den namiddag aan. Vele vaartuigen op de rivier hebben groote schade geleden, maar men heeft gelukkig geen verlies van menschen te betreuren. Eene groote menigte, waaronder vele vrouwen, die den storm niet vreesden, hadden zich naar den oeverkant begeven, om het indrukwekkend schouwspel zijner vreeselijke uitwerkselen gade te slaan.

— In de *Courrier des Etats-Unis*, leest men het volgende zonderling voorval: Een mulat, stoker aan boord eener stoomboot, dienst doende tusschen St.-Louis en New-Orleans, verloor bij een zeker spel al het geld dat hij bezat. Toen speelde hij voor zijne kleederen, en na dezelve verloren te hebben, speelde hij voor zijne vrijheid, en verspeelde nogmaals. Men vernietigde zijne papieren, die zijne hoedanigheid van vrij man staafden en verkocht hem aan een slavenhandelaar maar tegen eene kleine korting, op de wezenlijke waarde.

— In Boston hield onlangs een Matigheids-genootschap een feest. De leden met hunne kinderen aten boterhammen met zalm en rookvleesch ten einde zich aan de matigheid te gewennen en dronken er chocolade bij. Des avonds was er een groote maaltijd voor de leden, en dat dit geen muizen maaltijd was geweest is de omstandigheid, dat men des morgens nog ettelijke leden langs de straat zag laveren.

FRANKRIJK.

— De *Moniteur* deelt de volgende ordonnantie mede:

« Het effectief der zeemagt van het koningrijk, op den voet van vrede, zal in den tijd, bepaald bij de wet van 3. Julij 1846, gebragt worden op 328 oorlogsvaartuigen zoo zeil- als stoomschepen.

— De *Constitutionnel* vermeldt de volgende verkoopingsadvertentie, welke dezer dagen te St. Denis aangeplakt geworden is: Verkoop van meubelen, schilderijen, prenten, reliquaire en beenderen van oude Fransche koningen, verzameld en bewaard toen de grafsteden te St. Denis geschonden werden: te weten, beenderen van *Pepyn-de-Korte*, van *Filips III*, bijgenaamd *de Stoute* en van *Jan Tristan*, zoon van den heiligen *Lodewyk*; een hand van *Lodewyk XII*, haar van *Margaretha* van Provence, een stuk van het kleed van madame *Louise* van Frankrijk, dochter van *Lodewyk IV*, hekkeneel van den Abt *Suger*. — Alles voor kontant geld met tien centimes opgeld boven den prijs van toewijzing."

— Met reden vraagt men, of er voor zulke zaken wel verjarings-regt bestaat en of zij niet steeds het eigendom van den staat blijven.

— Voor eenigen tijd kwam een jong mensch bij den koopman *Nadal* te Marseille, en zeide: « Mijnheer, ik ontvang daar zoo even een brief van mijne moeder, die mij berigt, dat gij mijn bloedverwant zijt." Hij toonde dien brief ook werkelijk, die den poststempel van Bayonne in de Orleansstraat, droeg, en meldde dat een oom van haar overleden was, een vermogen nalatende van 60.000 frs., terwijl er slechts twee bekende erfgenamen waren, de briefschrijfster en de koopman *Nadal*. Vervolgens bragt de jonge man nog eenen brief, geschreven en onderteekend door zekeren notaris *Vial* ter tafel, waarin verschillende bijzonderheden, de erfenis betreffende, waren uiteengezet.

Nadal weende van aandoening, dat hij zulk een waardig bloedverwant verloren had. Daar hij echter niets van regtszaken verstond, zocht hij een procureur op, dien hij overhaalde, met hem en den jongen man naar Bayonne te reizen. De koopman laat zich een nieuw zwart pak aanmeten, en stelt in eene edelmoedige en menschlievende bui aan den vriendelijken achterneef 200 frs. ter hand, die deze ter regeling van eenige zaken dringend noodig had. Vervolgens ging men op reis.

Na het middagmaal te Toulouse, verwijderde de jonge man zich, ter zake van een liefdesavontuurtje. Hij zou den volgenden morgen vóór het afrijden der diligence weder terug wezen. Maar de jonge man verscheen niet; hij kon echter een oponthoud hebben ondervonden; men reisde dus maar vooruit.

Onderweg begon mijnheer *Nadal* zich eenigzins ongerust te maken over zijne 30.000 frs. Hij knoopte in de diligence een gesprek aan met iemand, die ook naar Bayonne ging. Deze echter verzekerde den koopman, op zijne eer, dat er

DE ASSURANTIE VAN HUISSELIJK GELUK.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

« De heer Wilkinson geleidde mij naar een fraai hotel, in Piccadilly gelegen, waar de compagnie haren zetel had gevestigd. Ik trad de bureaux binnen, die allerprachtigst waren gestoffeerd; een der directeuren stond mij te woord, en deed mij verschillende zeer delicate vragen, mij verzoekende, deze met openhartigheid te beantwoorden, even als een docter van eenen zieke verlangt, dat deze hem zijnen waren toestand niet zal verheelen, en de overtredingen in den leefregel zal opbiechten. Na dit onderzoek verzocht mij de directeur, om over acht dagen terug te komen, welk verwijl noodig was, om inlichtingen in te winnen.

« Ongelukkig schenen deze slecht te zijn uitgevallen; want de compagnie bepaalde de premie op twee honderd pond sterling jaarlijks."

« Maar kan men de huisselijke rust te duur koopen? Voor twee honderd pond van zorgen te zijn bevrijd, gerust slapen en het huwelijk alleen van de goede zijde aanschouwen! Ik aarzelde niet en teekende met blijdschap."

« De voornaamste bepaling van het contract was, dat indien mij, ondanks de zorgvolle bescherming der compagnie, eenig huisselijk ongeval mogt wedervaren, ik regt zou hebben op eene som van twaalf duizend pond."

« Naauwelijks was ik verzekerd, of ik ademde ruimer. Weldra was ik even opgeruimd als Wilkinson; ik was niet bevreesd meer, en de nevelen waren van den horizont verdwenen. Deze staat van kalmte en gerustheid duurde sedert eenige weken, toen ik op een' morgen in de kamer mijner vrouw een briefje vond, dat eene declaratie bevatte. Lucy had dit briefje ontvangen, gelezen en bewaard! Ik ijlde naar het bureau der compagnie, en, den beschuldigenden brief in de hand, liet ik de hevigste klagten hooren."

« Uwe verwijten zijn niet billijk," werd ik geantwoord. « Konden wij dan eenen minnaar beletten, om uwe vrouw een' brief te overhandigen? Alles, wat wij doen konden, was te weten, dat zij dien had ontvangen, en dit wisten wij. Zie hiervan het bewijs in dit register, folio 53. Wij weten nog daarenboven, dat de schrijver van het briefje zekere Arthur Maxwell is. Sedert dat uwe zaak de onze is geworden, hebben wij uwe vrouw geen oogenblik uit het oog verloren; al hare daden en bewegingen, hare minste woorden worden ons stipt overgebragt. Onze dienst is volmaakt ingerigt; wij hebben ooren in alle muren, oogen aan alle sleutelgaten. Niets ontsnapt onze aandacht en onze batterijen zijn steeds gereed om het gevaar af te weren. Voed geene vrees, want wij waken voor uwe huisselijke rust.

« De administratie bood mij later een verslag aan van al de listen en lagen, om mij te redden. Deze bijzonderheden zullen u de hulpmiddelen der compagnie doen beoordeelen, in de zware taak, om de ongelukken te weren, en alle uitkeeringen te vermijden."

« Toen het eene uitgemaakte zaak was, dat mijne vrouw Arthur niet ongenegen was, namen de vijandelijkheden eenen aanvang. Ten einde hen te scheiden, nam men eerst kleine listen te baat, en bezaaide den weg van Arthur met de zwarigheden, die de meeste minnaars afschrikken, maar dit gelukte niet. Daarna werden de groote middelen in het spel gebragt. Men ontdekte, dat Arthur schulden had. Zijne schuldeischers, wetende dat hij van eenen schatrijke oom moest erven, vervolgden hem niet en wachten met geduld; doch een hunner liet zich zonder moeite overhalen, om zijne schuldvordering aan de compagnie over te doen; van toen af werd Arthur hevig vervolgd, en op een' morgen, dat hij in zijne tilbury mijne deur voorbij reed, werd het rijtuig door vier policie dienaren omsingeld, en de dandy naar de gevangenis gebragt, waar hij tot mijne groote geruststelling achter de traliën zat. Wij dachten, dat het thans eene afgedane zaak was, maar Arthur gaf zich zoo veel moeite, dat het hem gelukte, na veertien dagen weder op vrije voeten te worden gesteld. Zijn hartstogt voor mijne vrouw was intusschen nog toegenomen. De jongeling was waarlijk een voorbeeld van standvastigheid."

« Echter bevond hij zich, bij het verlaten der gevangenis, in oneenigheid met zijnen oom; hij had geen crediet meer en was geheel arm. Dezen toestand maakte men zich ten nutte, geheime beschermers verwierven hem een' zeer voordeeligen post in de kolonien; dien hij echter niet aannam. Men liet hem de hand van een rijk meisje aanbieden; hij aarzelde niet om een weigerend antwoord te geven."

« Het arsenaal der compagnie was evenwel nog niet uitgeput. Op een' avond, in Drury-Lane zijnde, had Arthur met iemand twist, en ontving van dezen eenen slag in het aangezigt. Den volgenden morgen ging hij op het terrein en stak zijnen vijand overhoop. Deze was echter een zeer gevaarlijke kampvechter, dien de compagnie dikwerf met zeer goed gevolg had gebruikt."

« Drie dagen na het tweegevecht, verdween Arthur met mevr. Lorimond; zij scheepten zich in naar Amerika. De compagnie heeft zich beijverd om mij te toonen, dat niets in ons wederzijdsch belang was verzuimd geworden. Zij heeft mij de twaalf duizend pond zonder tegenspraak betaald."

« Ik bezit een kapitaal van vijfmaal honderd duizend francs, en geloof, dat het eene uitmuntende onderneming zijn zoude, om zulk eene compagnie te Parijs te vestigen; maar ik heb iemand noodig, in beurszaken bedreven, om mij te helpen. Mijn voorbeeld is, wel is waar, niet zeer aanmoedigend, maar dit is eene uitzondering, en van drie à vier honderd geassureerden zijn er geene vier, die der Engelsche compagnie zoodanig nadeelige kansen hebben aangeboden. Zulk eene maatschappij beschikt natuurlijk over vele hulpbronnen, en bezit een groot crediet; zij telt zeer aanzienlijke personen onder hare deelhebbers, en door haren alvermogenden invloed gelukt het haar bijna immer, om de deugd der schoone, maar broze helft van het menschdom op onwankelbare grondslagen te vestigen. In eene stad als Parijs, zou de onderneming nog beter gelukken dan te Londen, want de verspieders van alle klassen staan altijd dengene ten dienste, die ze wil betalen, en zulke menschen hebben wij noodig."

« Voorwaar eene uitmuntende speculatie voor de deelhebbers en voor de goede zeden! Wat zegt gij er van?"

De speculant, na drie dagen te hebben genomen, om na te denken, keurde de onderneming goed, en binnen korten tijd, zegt men, zal de nieuwe assurantie-compagnie, welke slechts door Fransche ligtzinnigheid kon uitgedacht worden, te Parijs worden opgerigt.

(*W. v. d. H.*)

te Bayonne geene Orleansstraat bestond, evenmin als een notaris *Vial*.

De koopman begon in duizend vreezen te geraken. Te Bayonne vernam hij hoe het met de zaak gesteld was. De medereiziger had volkomen waarheid gesproken. Noch de bewuste straat, noch genoemde notaris waren er bekend. Hij was totaal bedrogen en voor zijne 200 frs. opgeligt. Hem en den procureur schoot niets over, als weder stilletjes naar Marseille terug te keeren. De echtheid der poststempels op de brieven werd, bij naauwkeuriger beschouwing, met reden in twijfel getrokken.

BELGIE.

— Dezer dagen is te Brussel eene 25-jarige dochter bezweken, die zich op eene schrikkelijke wijze gebrand had. Het schijnt, dat die ongelukkige, welks verstandelijke vermogens eenigzins waren gekrenkt, in hare slaapkamer brand had gesticht, gaande, zonder zich te ontkleeden, te bed liggen, op het oogenblik dat hare kleederen hadden vuur gevat. Ondanks de aangewende hulp, van hare spoedig toegesnelde zuster, heeft het slagtoffer dit ongeval niet kunnen overleven.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 29. November. Wij vernemen, dat hier ter stede valsche nieuwe guldens in omloop zijn, welke zoo kunstig zijn nagemaakt, dat men dezelve alleen door den klank van de echte kan onderscheiden; wij raden dus elk een aan, om bij ontvangst van soortgelijke munt op zijne hoede te zijn, ten einde zich voor schade te vrijwaren.

ARNHEM, den 28. November. In de zitting van het prov. geregtshof van Gelderland, van 26. dezer, is de zaak behandeld van *Albertus Enzen* te Zutphen, wegens moedwillige mishandeling van zijnen wettige vader. In de maand Augustus dronken te huis komende, hetgeen meermalen het geval was, zocht hij twist tegen zijnen oude vader en ontzag zich niet denzelven onderscheidene malen met het hoofd tegen eenen turfbak en tegen den grond aan te stooten, ten gevolge waarvan de vader geheel bebloed was.

Hij is deswege eerloos verklaard en veroordeeld tot 5 jaren tuchthuisstraf.

— De kapellaan *Gepkens* heeft van het tegen hem uitgesproken doodvonnis cassatie verzocht. Te Groenlo is, dank zij de aldaar gestationeerde militaire magt, de rust niet verder gestoord.

— Als iets buitengewoons meldt men uit E , dat, ten huize van *I. W. Idsarde*, landeigenaar onder dat dorp, een derdehalfjarige os geslagt is, wiens linker longstal 35 Nederl. ponden en 5 oncen woog. De nier namelijk, aan genoemde zijde, 2 Ned. ponden en 5 oncen zwaar, lag in een massa vet gehold van 33 Nederl. ponden. De regter nier integendeel, welke maar 5 oncen zwaarte bezat, werd slechts door 4 Nederl. ponden en 2 oncen vet omwikkeld. Wegens de zeldzaamheid van dit geval, zal de mededeeling hiervan vele niet onbelangrijk voorkomen.

— Dank de groote uitvoeren van slagtvee en aardappels uit Nederland, is in Engeland de prijs der laatsten gedaald, en eet men er het Nederlandsche vleesch minder duur dan wij ten onzent.

VLISSINGEN, den 30. November. Gedurende de maand November zijn alhier geboren 22 personen, als: 14 van het mannelijk en 8 van het vrouwelijk geslacht; overleden 20, als 12 van het mannelijk en 8 van het vrouwelijk geslacht. Onder de overledenen zijn begrepen 4 militairen in het hospitaal.

Met betrekking tot den ouderdom waren de overledenen als volgt:

Beneden het jaar	5
van 1 tot 10 jaar	1
« 10 « 20 «	–
« 20 « 30 «	4
« 30 « 40 «	2
« 40 « 50 «	2
« 50 « 60 «	2
« 60 « 70 «	2
« 70 « 80 «	2
	20

Terwijl er 10 huwelijken zijn voltrokken.

— Naar men verneemt, heeft de stedelijke regering van New-York aan den kapitein ter zee *G. J. Wiltinck*, bevel voerende over Zr. Ms fregat *Jason*, een keurig exemplaar van de beschrijving der stad New-York, en van hare merkwaardigheden en vorderingen sedert hare stichting door de Hollanders, als mede eene beschrijving van de groote waterleiding, ten geschenke aangeboden.

— Met leedwezen verneemt men, dat zich de veldmuizen in sommige streken van Gelderland, met name in de Neder-Betuwe, op eene vreeselijke wijze vermenigvuldigen, zoodat men daardoor groote schade voor het veldgewas ducht.

— De winter is den 15. dezer te Stockholm begonnen, waar dien dag de straten met sneeuw bedekt waren, nadat het kort te voren, daar en in andere oorden van Zweden, nog zoo warm was geweest dat de rogge bijna in aren schoot, zoodat men die, uit bezorgdheid, begon af te snijden.

Bij den felsten winter zullen de burgers van 't zalige Nederland het uitzigt hebben, dat hun het zweet zal uitbreken, wanneer zij aan belastingen, patenten, en dure levensmiddelen denken.

— Men schrijft uit Meeteren (Gelderland) november 1846. « Dezer dagen werd een der onder-scheerders van de kudde alhier van zijnen post ontzet. Waarom, weet men niet; zeker zal het niet zijn, omdat de man voortging met scheren, in stede van te villen. Daar er, behalve eenige schapen met nog rijke vachten, weinig meer alhier te scheren valt, dewijl niet slechts alle wol er schoon af is, maar men zelfs op eenige huid hier en daar de bloedige sporen der schaar ziet, meenden de lammeren onzer kudde, in hunne onschuld, dat zij den laatsten onder-scheerder gehad hadden. Benijdenswaardige eenvoud! hoe werd gij teleurgesteld! Een nieuwe scheerder stond spoedig reeds weder voor hunne oogen, en met zijne schaar gewapend, weidt hij thans in de vachten der schapen, en over den kalen rug der lammeren, om van deze laatsten ieder aangegroeid vlokje wol weg te scheren." — Zou dit berigt niet van zeer algemeene toepassing hier te lande zijn? Vindt men niet overal onbarmhartige boven- en onderscheerders, waar slechts iets te scheren is? Zou men niet mogen voorstellen voor 's lands wapen, in plaats van een leeuw, eene schaar te nemen, met het devies: *je tondrai* (ik zal scheren)?

— Met veel ophef wordt in de *Staats-Courant* en *ministeriele* bladen melding gemaakt van een, aan eerstgenoemde ingezonden berigt, uit Tubbergen (in Overijssel) dd. 11. dezer, in welke gemeente van 27 personen, die in den loop van 1842 en 1843 naar Amerika waren vertrokken, er 13 achtereenvolgende zijn teruggekomen, *armer dan te voren*. In ons oog beteekent dit bitter weinig, en zullen niet velen door dit berigt afgeschrikt worden. Immers de landverhuizingen voor deze jaren en vroeger bepaalden zich slechts tot enkele personen of huisgezinnen, die op goed geluk af maar, zonder de noodige kennis en vereischte inlichtingen, optrokken, zich in ongelukkig gekozene streken vestigden, of in slechte handen vielen. Niet vreemd dus, dat zoodanige onvoorzigtigen niet allen even goed zijn geslaagd. Thans echter nu de landverhuizingen ook hier te lande algemeen zijn geworden en georganiseerd, nu men bij volledige inlichtingen en de noodige hulpmiddelen, volgens een vast plan en in vereeniging, zich naar Noord-Amerika begeeft en alles daar ter ontvangst voorbereid wordt, zal men waarschijnlijk niet meer van zulke ongelukkige terugkeerenden vernemen.

Het blijkt uit de mededeeling van dit berigt door de *Staats-Courant*, dat men landskinderen wil afschrikken om het vaderland te verlaten. Men erkent de kwaal, zonder tot hare genezing middelen aan te wenden. Men vergenoegt zich met de armhartige kunstgreep de lieden bang te maken. Waarom, zoo men ter goeder trouw is, niet ook de latere zeer gunstige brieven en berigten van naar Amerika vertrokkenen medegedeeld; of liever, waarom door verbetering van regering- en belastingstelsel den lust tot landverhuizing niet te keer gegaan? Dit zou zeker een krachtiger en eervoller bewijs zijn, dat onzen Bestuurders het lot des volks ter harte gaat, dan het opdisschen van ellendige drogredenen. Of zou men ook hier met Vader *Cats* moeten zeggen:

Wat zyn er al geslepen gasten,
Zoo afgerigt om toe te tasten,
Dat al hun doen schynt voor 't gemeen!
En ziet, 't is meer voor zich alleen. (*Kol.*)

MENGELINGEN.

ALMANAK van Hollandsche blijgeestigen, voor het jaar 1847, (met platen) Te Schoonhoven bij S. E. van Nooten. 186 blz.

't Zegt veel, in dezen tijd van druk en ellende, van afpersing en vervolging, den Nederlander, hoe blijgeestig hij ook moge gemaakt zijn, een' lach af te dwingen. Niet minder dan dertig man heeft zich voor die zware taak ingespannen, en we moeten gul bekennen, dat menschen die goed lachs zijn, dit goedkoope boekje met pleizier zullen betalen. *Het Ezelsmaal*, *Mooi Leentjen*, *Baas Pampoen*, *Jan Salie*, *De Hijena* ('t monster dat N. Holland in april zoo erg ontrustte) zullen geen Hollander, zoo als hij voorkomt op Gods aarde, onbevredigd laten, of hij moest een stugge recensent zijn.

De Liedekens van Heine zijn welluidend nagezongen; men weet dat in elken diamant diens dichters een leelijk insekt zit; de nazinger heeft goed gekozen, en de leelijkste vermeden. Het *Dameskransje* van v. E. draagt blijken van fijne opmerking, weshalve wij als proef eenige dames laten babbelen.

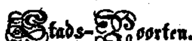
Mevr. A.
Hebben de Dames al gehoord, dat er bij H. No. 7 zal komen?
ALLEN.
Och Mevrouw, is 't waar?
Mevr. E.
Ik heb het in vertrouwen vernomen,
Vertel het dus niet verder, want waarlijk ik geloof het maar pas.
Wat is het kort geleden, dat er de baker nog was!
Mevr. D.
Zij zat eergisteren naast mij in de kerk, en ik kon niets merken:
Mevr. E.
Vondt gij die preek niet heerlijk?
Mevr. A.
Ja, dat noem ik kerken!
Ik was er van geroerd, ik had het nog nooit zoo gehoord;
En wat preekte hij *coulant*, bij versprak zich geen woord;
En dan toch in een vreemde kerk: eene geheel vreemde gemeente.
Zulk een dominé is inderdaad, als Salomo zegt, een edelgesteente.
Mevr. C.
Wat sprak hij bedaard; en wat recommandeerde hij de armen mooi,
Hij vertrok zijne oogen niet, 't gelaat bleef altoos in dezelfde plooi,
Dat bevalt mij toch; want ik mag dat acteeren niet hooren.
En wat was die toepassing treffelijk, ik hoorde klok noch toren.
Een ding verwondert me, dat hij [illegible] gezangen zingen liet.
Mevr. E.
Ja, ze moeten wat geven en nemen; 't is toch beter eens dan in 't geheel niet.
Jammer maar, dat voor mij de avond zoo treurig is gesloten.
ALLEN.
Hé, Mevrouw, heb je een ongeluk gehad, zijt gij gevallen of gestooten?
Misschien met den donker?
Mevr. E.
Och, neen! ik bid u hoor;
Toen ik naar de kerk ging, nam ik mij voor,
Om, na de preek, bij Mijnheer en Mevrouw Z. te souperen;
Onder 't teruggaan bedacht ik om even 't huis te keeren,
Mijn boekje te bergen en mijn ouden mantel om te doen.
Zoo gezegd zoo gedaan: ik schel aan en toen
Stap ik naar binnen; — « Is er niemand geweest, Kaatje?"
« Geen sterveling, Mevrouw!" — « Nu meisje, ik laat je
Het opzigt dan ook gerust over." — « Ja, Mevrouw, heb geen zorg,
Ik ga aanstonds in de keuken een traktaatje lezen en blijf u borg;
Ik zal de knip goed op de voordeur doen."
« Excellent!" Zeg ik en leg mijn mantel neder.
En zoek, zoo pratend, in de schemering uit de kast mijn ouden weder.
Maar, o hemel! hoe beefde ik! daar tast ik op een levend gezigt,
Een zwart maus hoofd met knevels rijst daar voor het licht,
Gij begrijpt, dames, hoe ik ontstelde, maar ik hield het toch nog op de beenen,
En riep cordaat: « uit de kast gaauwdief, voort, pak je henen!"
Hij tuimelde voorover van schrik en wip de voordeur uit.
Ka moet weg; ik kan haar niet langer zien; dat blijft mijn besluit.
De zedeloosheid is groot;
Mevr. E.
Ik heb de draad al van 't kluwen.
Mevr. A.
Gij hebt ze zeker wel gekapitteld?
Mevr. E.
Ze zat schriklijk in 't naauw,
Ze kreeg het op haar zenuwen, gilde en viel flaauw. —
(De meid komt binnen).
Dames, de rollen zijn voor!
(Allen staan successivelijk op en nemen afscheid).
Mevr. A.
Mijn hemel de tijd is omgevlogen!
Nu aanstaanden Woensdag wacht ik de Dames bij mij, als wij 't beleven mogen.
ALLEN.
Met pleizier! 't gaat van den winter wel wat druk 't kan er niet door.
Adieu, Mevrouw!
DE GASTVROUW.
Adieu Dames. — Mietje, licht de Dames eens voor.
v. E.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.
DECEMBER 1846.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Donderdag	3,	vm.	11½ ure.	Donderd.	3,	nm.	12½ ure.
Vrijdag	4,	nm.	12½ «	Vrijdag	4,	«	1½ «
Zaturdag	5,	«	1 «	Zaturdag	5,	«	2 «
Zondag	6,	«	2 «	Zondag	6,	«	3 «
Maandag	7,	«	2 «	Maandag	7,	«	3 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 1. December. Sedert den 28. November zijn alhier ter reede gekomen.
Voor Antwerpen bestemd:
D'Antina, H. H. Brahms, Nice, garst; Eugène, J. J. Reeners, Hull, manufacturen; Fortuna, J. Vis, Monte Video, huiden; Cleanor Palmer, G. Harris, Kirtsch, rogge; lord Richdall, D. Thompson, Falmouth; Jonge Jacob, J. Bauwens, Stockton, beide tarwe; Oberon, J. Engelhart, Fentonica, U. A. Focker, beide St. Petersburg, rogge; Seizoell, N. Juul, Bergen, stokvisch; Anna, C. H. Steffens, St. Petersburg, stukgoed; Emma, J. S. Malchau, Riga, hennip en vlas; Skandinavien, C Rilljerg, Nyborg, tarwe; Uranus, J. Werthuis, graan, Salome, H. Burmeister, beide St. Petersburg, rogge en wol.
Voor Middelburg bestemd:
Rachel, R. Hill, Sunderland, steenkolen.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.
Van Gend gezeild:
De twee Gebroeders, F. S. de Vries, aardappelen, Londen.

Opening des morgens ten 5 1/2 ure.
Sluiting des avonds 5 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Oostpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.